

TCO och löntagarfonder

□ TCOs förslag till löntagarfonder har diskuterats intensivt under senaste tiden, inte minst i dagspressen. Ivrigast har de tidningar varit – med Svenska Dagbladet i spetsen – som är motståndare till tanken på löntagarfonder.

Debatter är nyttiga, framförallt när det gäller frågor av stor betydelse för landets demokratiska och ekonomiska utveckling. Förslag till löntagarfonder är en sådan fråga.

Det är dock inte bara *en* opinion, den som säger nej till förslagen, som ska höras i debatten såsom skett i fallet löntagarfonder. Då är risken stor att mycket går snett och att allt blir kvar i det gamla. Här har vår ensidigt sammansatta dagspress ett ansvar som den förr eller senare måste ta på sig.

Det är inte enbart TCO-sidan som påverkats av pressdebatten. Även LO, socialdemokraterna och folkpartiet har fått känna av trycket från de inflytelserika grupper som ogillar löntagarfonder. Hur vill då dessa grupper att vi ska lösa kapitalbehovet i framtiden – om vi inte ska ha löntagarfonder eller liknande anordningar?

Förmodligen tror man att löntagarna ska gå med på att vinsterna ökar så mycket och lönekraven begränsas i motsvarande grad att företagen på det sättet får medel till nödvändiga investeringar.

Det borde inte vara obekant för arbetsgivarsidan att löntagarna sedan flera år tillbaka förklarat att de inte är beredda att avstå från löneökningar som leder till att andra, mera välbeställda grupper får en ökad förmögenhet. En sådan förmögenhetsomfördelning vill löntagarna inte ställa upp på.

Man löser inte de här problemen

med att säga nej till exempelvis löntagarfonder. Istället är det då så att vi har problemen kvar – i högsta grad! Läget förefaller vara sådant att kraftigt ökade vinster inte kan accepteras av löntagarna och de nuvarande kapitalägarna går ut hårt mot förslagen till löntagarfonder.

Hur ska vi då få de erforderliga medlen till den nära framtidens stora investeringsbehov? Ja, lösningen på det problemet måste ligga någonstans där löntagarfondsförslagen har lagt det.

TCO-kongressen ska i sommar ta ställning till TCOs förslag i löntagarfondsfrågan. En rundringning till TCO-förbunden visar att meningarna är delade. Över hälften av förbunden anser att TCO bör vänta med detaljbeslut. Flera tunga förbund – SIF, Kommunaltjänstemannaförbundet och Statstjänstemannaförbundet – vill dock att TCO-kongressen ska ställa upp bakom de fackliga grundmotiv som redovisas i TCO-förslaget till löntagarfonder.

Fackliga grundmotiven nämns i SIFs motion till TCO-kongressen: ökat löntagarinflytande, ökad kapitalbildning, full sysselsättning och jämnare förmögenhetsfördelning.

Innehållet i SIF-motionen är ganska representativt för tjänstemannasidan. Det visar den tidigare nämnda rundringningen. Motionen talar om kompletterande utredningar och beslutsunderlag och föreslår att TCO-kongressen inte tar definitiv ställning i sommar utan att beslut fattas vid en senare TCO-kongress.

Löntagarfondsfrågan eller liknande system är alltså inte skrinlagt. Det borgar opinionen bakom de fackliga grundvärderingarna för!

Grovt osakligt i A-pressen

□ A-pressen har publicerat ett cirkulärreportage om TCOs medlemsutveckling som är grovt osakligt. Det heter redan i rubriken att »TCO förlorar medlemmar till SACO – Rena massflykten». Det ropar bl a Östra Småland (s) ut med hjälp av kraftig trycksvärta över sex spalter.

I texten sägs det sedan – med lite måttligare ordval – att det pågår en medlemsöverströmning från TCO till SACO/SR. Det är främst på det kommunala området som den s k överströmningen skulle ske.

Reportaget erinrar om SACO/SR-ordföranden Osborne Bartleys fantasifulla uttalande att hundratusentals TCO-medlemmar skulle vara beredda att gå över till SACO/SR.

Benne Lantz, som är förhandlingschef på SACO/SR, får i reportaget säga att han har »intrycket att vi får över medlemmar från TCO-sidan». Detta mycket vaga uttalande ger ju inte något synligt stöd till framförallt rubrikens men inte heller textens osaklighet och överdrifter. Men källan till hela hopkoket är kanske därmed given?

Ser man på TCOs medlemsutveckling för 1978 – en sak som måste vara viktig i detta sammanhang – visar det sig att det område har ökat mest som A-pressreportaget utpekar som det värsta drabbade på TCO-sidan – det kommunala!

Kommunaltjänstemannaförbundet har den största ökningen, 9 762 och är TCOs näst största förbund med 130 704 medlemmar – SIF är det största med 276 365 medlemmar. Därefter i ökning kommer Facklärarförbundet med 5 360 nya medlemmar. Statstjänstemannaförbundet har ökat med 4 879 och är med sina 115 640 medlemmar TCOs tredje förbund i storlek. Andra förbund som ökat kraftigt är Industritjänstemannaförbundet, 2 312 och Hälso- och sjukvårdens tjänstemannaförbund med 2 311 nya medlemmar.

Den totala ökningen på TCO-sidan blev 23 017 medlemmar förra året, något som borde ge A-pressreportern en rejäl tankeställare. Det är varken fråga om »massflykt» eller »överströmning» från TCO-sidan. Istället är det så att ett stabilt TCO fortsätter sin tillväxt – trots alla illvilliga försök att skada tjänstemännens organisationsbildningar.